

ŞİŞLİ MUSTAFA SARIGÜL İLKOKULU

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

Ali Fuat TÜRKEL
Şişli Kaymakamı

Murat Mücahit YENTÜR
Şişli İlçe Milli Eğitim Müdürü

Ertan DEMİRTAŞ
Şişli İlçe Milli Eğitim Şube Müdürü

Serdar TUNCA
Okul Müdürü

Okul Proje Yürütmeye Ekibi
Demet KAYA
Ahmet POLAT
Semiha KEKEVİ
Dudu KONYAR
Özer KANDEMİR
Habibe TEKEŞ

3. Baskı

serdartunca50@gmail.com

Haziran 2019

Sevgili Öğrencilerim

Bandrol uygulamasına ilişkin usul ve esaslar hakkındaki yönetmeliğin 5. maddesi 2. fıkrasına göre, bandrol taşıma sorunlu değildir.

Şişli İlçe Milli Eğitim Müdürlüğünce başlatılan "Şişli'nin Çocuk Yazarları" projesi kapsamında yaptığınız güzel çalışmalarınız bu kitapta toplandı ve ebedileşti.

Bu eserlerinizde duygular, düşünceler ve becerilerinizi çok güzel yansittınız. Bu çalışmalarınızın her biri öğretmenleriniz, aileniz ve benim için çok önemli ve kıymetlidir. Geniş olan ufkunuz eserleriniz sayesinde daha da genişlediğine inanarak, ileride daha da büyük eserler ortaya koyacağınızı ümit ediyorum.

YAZAR : Şişli Mustafa Saçılı İlkokulu Öğrencileri
RESİMLEYEN : Şişli Mustafa Saçılı İlkokulu Öğrencileri
BASIM ve CİLT : Mavi Kare Reklamcılık ve Tanıtım
YAYINLAYAN : Mustafa Saçılı İlkokulu
DİZGİ : Nermin ALTIN

Bu küçük adımlarınızla büyük işler başardınız. Eminim ki gelecekteki en başarılı yazar, ressam ve şairler bu okuldan mezun olacaktır. Yollarınızı aydınlatan, sizlere her daim rehberlik yapan okulumuzun kıymetli öğretmenlerimize de şükranlarımı sunuyorum.

Bu güzel projenin mimarlarından başta Şişli Kaymakamımız Sayın İdris AKBIYIK ve Şişli İlçe Milli Eğitim Müdürümüz Sayın Murat Mücahit YENTÜR'e siz değerli öğrencilerim adına teşekkür eder, bu çalışmaların devamında birlikte olmak umuduyla...
Gülen gözlerle hayata bakmanız dileğiyle...
Sevgi ve saygılarımla.

Serdar TUNCA
Okul Müdürü

MEB İliği, Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı'nın 3.7.2009 tarih ve 2434 sayılı Tebliğler Dergisi'nde yayınlanan çocuk kitapları yönetmeliğine uygun olarak hazırlanmıştır.

3/A SINIFI

**"KÜÇÜK YAZARLAR
VE
ŞAIRLER"**

Murat 8 yaşında bir çocuktu. Eda ile Cansu'nun abisiydi. Komşuları Vedat Amca'nın köpeği Boncuk'u çok severledi. Onlar da bir köpeklerinin olmasını çok istiyorlardı.

Murat köpek sahiplenmek istediğini annesine söyledi. Babası ile annesi bunun çok büyük bir sorumluluk olduğunu söylediler. Murat, Eda ve Cansu bu sorumluluğun üstesinden geleceklerini emindiler. Babası Murat ile anlaşma yaptı. Vedat Amca'dan izin alarak, bir süre diye Boncuk'un bakımını Murat'a verdiler.

Murat'ın okulda olduğu saatlerde Boncuk'a kızlar bakıyor-du. Murat Boncuk'un sorumluluğunu yerine getirdi. Murat okul-dayken Vedat Amca köpeği geri aldı. Babası onlara yeni 2 köpek aldı. Murat gelince Boncuk'u göremediği için çok üzüldü. Sonra yeni köpekleri gördü ve havalara uçtu. Köpeğin büyüğünü adı Bal, yavru köpeğin adı da Kurabiye idi. Murat ve kardeşleri çok mutlu oldu.

Ailecek hem yiyor hem de gülüyorlardı. Murat köpeklerle

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

mamalarını ve sularını verdi. Kardeş köpekleri öptü, o da yattı ertesi gün kahvaltı yapıp çıktılar. Murat eve geldiğinde köpekleri parka götürüp getirdi. Ödül olarak bisküvi verdi. Kendisi de yemek yedi dersine çalıştı

Murat'ın en sevdığı ders Müzikti. Murat çok güzel flüt çalıyordu. Anlamadığı ders Hayat Bilgisiydi. Öğretmeni Murat'in Hayat Bilgisi dersine olan ilgisini artırmak için ona bir ödev verdi. 4 Nisan Sokak Hayvanlarını Koruma Günü'nde Murat'a flüt ile yaptığı gösteride Kurabiye eşlik edecekti.

Elif KURNAZ

Çok güzel yemyeşil ağaçlar, çiçeklerle dolu bir ormanda ;bir sürü hayvanlar, kuşlar, böcekler, ayılar ve aslanlar arkadaşça yaşarmış. Ancak içlerinde bir de kurt varmış. Ona 'Çakal Kurt' derlermiş. Çakal Kurt her şeyi önceden hissedermiş. Arkadaşlarını uyarmaz, onlara korkunç şakalar yapmaktan geri kalmazmış. Budurumdan zevk alıp; kahkahalarla gülermiş. Avcıların tuzaklarının hepsini bilirmiş Çakal Kurt.

Bir gün ayı kurdu durdurmak için kovalıyormuş. 'İşte seni bulduğum' derken avcıların kurduğu tuzaga düşmüş. Ayagını ağaçca asılı kalmış. Ormandaki diğer hayvanlar bu durumdan çok rahatsızılmış. Ormanların kralını çağırılmışlar. Durumu anlatmışlar. Aslan da kurtun yanına gidiip; onu kovalamış. Aslan avcıların kurduğu tuzaklardan birine kurtun düşmesini istiyormuş. Ama Çakal Kurt tuzağı farkedip üzerinden atlamp. Onun kovalayan aslan tuzaga kendi düşmüşt.

Bu böyle olmayacağımdı. Hayvanlar kendi aralarında konuşuyorlardı. "Bu kurtta bir ders

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

vermeliyiz” demişler. Tüm hayvanlar bireleşerek; kendilerini çamura boyamışlar. Kurt ormanda dolaşırken, daha önce hiç görmediği yaratığı görürse; çok korkmuş. Koşmaya başlamış. Tüm hayvanlar kahkahalar ile gülmüş. Çakal Kurt çok şaşırılmış tabii ki. Utanmış. Arkadaşlarından özür dileyip; ayı ile aslanın kurtarmış. Bu güzel ormanda kardeşçe yaşamışlardır. Hic birbirlerini korkutmadan; birbirlerine yardım etmişler. Ormanları daha güzel olmuş.

Emir Kuzey KARADAĞ

2 yıl önceydi. Her zamanki gibi annem ile beraber evdeydi. Zil çaldı. Kapıyı açtığında çok şaşarımsıdım. Abim Fatih'in çantasından kafasını uzatmış, mini minnacık bir kedi yavrusu vardı. Birden çok korkmuştum beni isırır diye. Ama çok da sevinmiştim çünkü artık bizim de kedimizvardı.

Bu arada abim üniversitede okuyordu. Okuluna küçük bir kuyuya düşen minik bir yavru kedi getirmişler. Öğretmeni sormuş “Kim yavru kedi sahiblenmek ister?” diye. Kimseden ses çıkmamı. Abim de ona kıymayıp evimize getirmiş. İyi ki de getirmiştir. O gelince evimi daha da neşelenmişti.

İsmi Maya koyduk. Gri-beyaz, açık kahverengi tüyleri ve yeşil gözleri vardı. Çok tatlıydı. Maya artık bizim sevgimize açı. Hep annemin kucağında uyuyordu. Ama benden hep kaçırıyordu. Sanırım onu çok sevdigim için sıkıyordu.

Maya artık 2 yaşında. Çok nازlı, yaramaz bir kedi. Uyuyor ve uykusunda şekilden şekile giriyor. O evimizin minik neşesi.

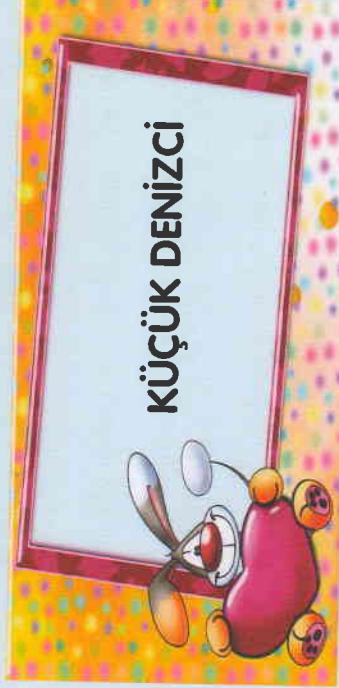
KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

Balkona çıkışınca kuşları görüp sesini değiştirmeye ve bağırıyor. "Ah yanında olsa da yakalasam!" der gibi miyavlıyor.

Keşke onun da yanında kendi gibi bir kedilerde arkadaşı olsaydı. Maya'nın sevgisi ile anlayışım ki hayvanlardan korkma! Hep sevgiyle hayvanları yardım edip, onları mutlu etmek dünyadaki en güzel şey. Üzülsem onun bana bir bakışıyla hemen mutlu olurum. Keşke hayvanlar hiç üzülmese, korkarak yaşamazsa. Onlar konuşamıyor; onları üzlenleri şikayet edemiyor. Bir sihir gücüm olsaydı hayvanların konuşabilmesini dilerdim. O zaman onları hiç kimse üzemez. Maya bize çok şey öğretti. Bir canının bir canlıya nasıl muhtaç olduğunu; biz onlara yemek, su vermezsek hallerinin nasıl daha kötü olacağını düşündürdü. Sokak hayvanlarının mamاسını, suyunu ve en çok dasevgimizi eksik etmemeliyiz. Onları hiç ama hiç üzülmesin. Bu da benim gerçek hikayem. Evimizin küçük kızı Maya seni çok seviyoruz.

Ecrin BALCI

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

KÜÇÜK DENİZCİ

Çok uzak bir ülkede, bir sahil kasabasında denizciler yaşamış. Toni'nin babası çok cesur bir denizciymiş. Toni de babası gibi büyüğünde çok cesur bir denizci olmak istiyormuş. Babası denizlere açılıncı Toni babası gelene kadar beklermiş. Toni'nin babası her seferinde denizdeki maceralarını anlatır; Toni de her seferinde çok heyecanlanıp, babasının pür dikkat dinlermiş.

Toni'nin babası bir gün yine denize açılmış. Ama bu sefer çok uzun zaman geçmesine rağmenbabası tekrar geri gelmemiştir. Toni buna çok üzülmüş. Yıllarca sahilde her sabah babasının dönmesini beklemiş fakat hiçbir zaman dönmemiş babası.

Yıllar geçmiş Toni genç bir denizci olmuş. Babasının ölümünü hiçbir zaman kabullenmemiştir. Babasını aramak üzere denizlere açılmış. Yıllarca süren aramaları hep sonuçsuz kalmış. Gemide çalışanlar bu durumdan çok yorulmuşlardır. Toni ise babasını bulma konusunda çok kararlıymış. Bir tek 2. Kaptan ve arkadası olan Jerry ona inanırmış.

Toni'nin hiç kimseyin bildiği bir yeteneği varmış. Balıklarla konuşuyormuş. Bir gece herkes uyuduğunda, bir balinaya babasını sormuş. Balina ona:

- Evet gördüm. İssız bir adada yaşlı bir denizci vardı, demiş.

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

Toni bunu duyuncaya çok heyecanlanmış. Balina Toni'ye babasının nerede olduğunu tarif etmiş ve:

- Çok dikkatli ol! Orada çok köpek baliği var, demiş.

Tony teşekkür etmiş ve gemisini o yöne doğru çevirmiş. Günlər sonra oraya ulaşmayı başarmış. Toni onlarla konuşmaya çalışmış. Köpek balıkları yillardır bu sularda mahsur kalmışlar.

- Biz çok kötülük yaptığımız için denizlerin kralı bize sihir yaparak buraya hapsetti ve buradan ayrılmıyoruz. Babanı geri almak istiyorsan; denizlerin kralı'nın büyülü asasını saklı olduğu yerden bize getirmeni istiyoruz, demişler.

Tony asanın yerini sormuş köpekbalıklarına ve köpek balıkları arsanın yerini söylemişler.

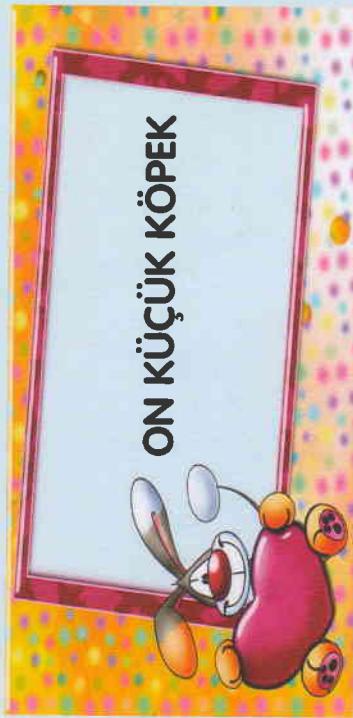
- Güneş'in battığı yönde 3 Ada'nın ortasındadır.

Toni o yöne yelken açmış ve oraya ulaşmış. Asayı koruyan dev ahtapot'a asayı gerçekliğini söylemiş. Ahtapot Toni'nin kendisi ile konuşmasına çok şaşırılmış.

- Bir gün balıklarla konuşabilen bir denizcinin geleceğini ve asayı ona vermesi gerektiğini, söyledi.

Toni asayı alıp yola çıktı. Köpekbalıklarına hiç güvenmiyordu. Bir plan hazırladı Sihirli asayı köpek balıklarına ulaştı. Köpekbalıklarını şonsuzka kadar yok etti. Babasına kavuşan Toni çok heyecanlandı ve birbirlerine sarılıp ağladılar. Toni, babası ve ikinci kaptanı Jeri ve gemi çalışanları ile beraber evlerine kavuşmak için denize açıldılar. Sihirli asayı sonsuza dek yok ettiler. Babası ile çok mutlu bir hayat geçirdiler.

Hazal Ayşe Büyükerol

Eren adında bir çocuk vardı. Koşup oynamayı bayıldı. Eren yine bir gün oyun oynamak için kırlara gitmişti. Bu sırada peşine bir köpek takılmıştı. Zavallı köpek aç görünyüordu. Yiyerek bir şeyler arıyor, yerleri kokluyordu. Eren köpeğe acılmış:

- Vah vah! demiş. Keşke sana verebileceğim bir şeyler olsaydı yanında.

Köpek sadece açlığıtan havlamış. Sanki Eren'in söylediğlerini anlamış gibi.

Bir süre Eren ve köpek birlikte yürümüşler. Az sonra birlikte bir de ne görünsünler! Karşılarda kocaman bir kemik yığını durmuyor mu? Eren sevinçle:

- İşte bu! demiş. Al sana yemen için yiyecek bir şeyler. Hem de sana 3 gün yete- bileyecək kadar.

Fakat aç köpek birden geriye dönmiş ve koşa koşa oradan uzaklaşmış.

Eren buna oldukça fazla şaşırılmış. Bir taşın üzerine oturmuş.

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

"Hayvanağız acaba hiçbir şey yemeden nereye gitti?" diye düşünmüş. Çok zaman geçmeden köpek geri gelmiş. Arkasında zıplayan on küçük köpek varmış. On küçük köpeğe buldukları yiyeceği göstermiş. Onlara çekilmiş. On küçük köpek buldukları kemikleri doya doya yemişler. Küçük köpekler büyük köpeği teşekkür ediyormuş gibi bakmışlar.

İşte bundan sonra büyük köpek yiyecekleri yaklaşmış. Küçük köpeklerin bırakmış oldukları kırıntıları yemiş. Eren, bu durum üzerine köpeğe hayretle bakmış. "İnanılmaz!" demiş. "Köpekler anlaşmayı biliyor. Başkalarını kendine tercih ediyor,"

Eren burada paylaşmanın bütün canlıları için önemli olduğunu fark etmiş.

Altan SEKME

3/B SINIFI

"KÜÇÜK YAZARLAR

VE

ŞAIRLER"

Ayşenur İNAN
Güneş HALGÜL
Melek Melisa DANIÇ
Ecrin GÖLBASI
Fatma Nur KARACA
Enes Salih BAŞ
Yaren ÖZTÜRK
Egesa GÜLER

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

Ay ışığından daha parlak
Fazla mı fazla var
Aydınlatır gecemi
Kayarken uzaktan

Bakarım her gece
Benim yıldızım nerede diye
Görünür uzaktan
Parıldar geceme

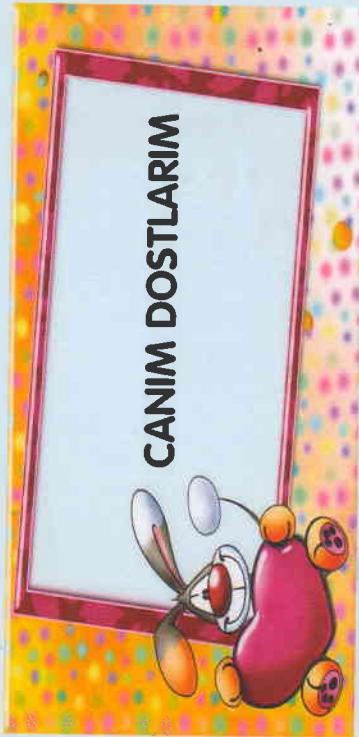
Ayşenur İNAN

Kokusu burnumda tüter
Çiçek ekilirken
Severim her zaman
Canlılara hayat verirken

Yağmur ağlar üstüne
İslanır her gece
İçindeki canlılarla
Yaşar gündüz gece

Ayşenur İNAN

Okula yeni başladığım zaman yanına ilk gelen arkadaşlarım. Bir gün okula gitmeliyim zaman arkadaşım bana küstüğünü hatırladım ve çok üzülmüştüm. Sonra okula vardığında kendime kendime şöyle dedim. "Acaba küs müsün diye sorsam mı?" Hemen gidip sordum.

- Yaren bana küs müsün?
 - Hayır, neden küs olayım ki, asıl sen bana küs müsün?
 - Hayır, konuşduğumuza göre küs değiliz, dedim.
- Ben o zaman çok mutlu oldum ve anladım ki bir daha arkadaşımızı kırmamalıyız.

Ayşenur İNAN

1. Sınıfa başladığım zaman öğretmenimden çok memnundum bana ve arkadaşlarına en iyi davranışımı öğretmem oydu. Öğretmenimi çok seviyor eğlenceliyorduk. Hatta ben bazen içimden diydurdum ki "galiba bu okulun en iyi öğretmeni o."

İyi ki var ben Semihha öğretmen olmadan bir hicim.

Ayşenur İNAN

Bugün senin doğum günün
İyki doğduñ iyiki benim
Babam oldun
Babaanneme teşekkür ederim
Seni doğurduğu için
Seni güzel yetiştirdikleri için
Annemedede teşekkür ederim güzel bir
Aile olduğumuz için
Sanada teşekkür ederim
Beni, abimi ve annemi
Çok sevdiğin için.
İyki doğduñ iyi ki benim
Babam oldun
Seni çok seviyorum
Canım babam

Bir varmış bir yokmuş bir aile varmış Bu aile 4 kişilik bir aileymiş Kızlarının adı Ceren abisinin adı Murat, annesinin adı Yeliz babasının adı ise Ahmet`miş Bir de onların yan komşuları varmış yan komşuları her zaman onları binanın içindeki mutfak camından izlermiş bu cam binanın içini gösterirmiş yani Mehmet Amca herkesi görmüş Mehmet amca ile Cerenlerin arası çok iyiymiş yazılığa giderken Cerenler, Mehmet amcayı da alırlaçmış hatta bugün yazılıklarına gideceklermiş Mehmet amcaya haber vermişler ve hazırlanıp yazılıklarına gitmişler. Yazılıktaki günler çok güzel geçirmüş. Cerenler hep beraber çarşıya gitmeye gitmişler Denizli`deki çarşı o kadar büyümüş ki sürekli geziyorlar bir akşam eve döndüklerinde akşam yemeği yemişler sohbet etmişler sinema keyfi yapmışlar haftalar aylar böyle geçerken okulların açılma günü gelmiş. Ceren okulların ilk açıldığı gün çok heyecanlanmış çünkü 3. sınıfı geçmiş ve yeni arkadaşları olabilirmiş. Çünkü 4. sınıflar mezun oldukları için yeni sınıflar gelecekmış o yuzden çok heyecanlıymış neyse birkaç

Güneş HALÇUL

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

ay böyle geçmiş 15 tatil günü gelmiş ve Ceren karnesini almaya okula gitmiş çok heyecanlıymış. Eve gidince Mehmet amcaya göstermiş sonra da babası ve abisine göstermiş. Hepsi, "Aferin Ceren" deyip ona karne hediyesi vermişler. Abisinin karnesi de çok iyiymiş. Ona da hediye.

Yıllar su gibi akıp geçmiş artık Mehmet amca hiç yalnızlık hissetmiyormuş çünkü Mehmet amcanın eşi ölmüş. Bu aile ve komşu böyle yaşayıp gitmişler ve hayatlarını sönüza dek çok güzel bir şekilde geçirmişler.

Melek Melisa DANACI

Baharin neşesi,
Renklendirir bizi.
Hazırlanıyor çiçekler,
Ayrıdır her çiçeğin rengi.

Taze taze bak ne güzel,
Bahçemizde çiçekler.
Uçuşuyor kelebekler,
Ah ne güzel, ne güzel....

Ecrin GOLBAŞI

Toplumu koruyalım,
Düzenlere uyalım.
Birlik ve beraberlik için,
Kurallarla bir olalım.

24.02.2019 Tarihinde farkında olmadan arkadaşımı üzmemüşüm.
Sabah okula gitgimi de gayet neşeli ve mutluydum. Taki ögle
yemeğinde annemin yanına gidene kadar.

Annem:

- Kızım yanıma gel. Arkadaşın Elif sana küsmüş. Sanırım
onun istemediği bir hareket yapmışsun, dedi.
Ben şaşkınlıktan ne diyeceğini bilemedim. Çünkü bir şakaydı
ve o da yani Elif ise gülmüştü, demek ki kirildiğini bana belli
olmek istemedi.

Olay söyledi; oyun saatinde boyalı kitabının birçok sayfasının
bitirmesini istemedim. Fakat şaka yapmıştım. Arkadaşım ba-
na belli etmemiş ama belli etmemiş ama bitirmeye çalışmış
boyamaları. Fakat boyamaları yapmak istemiştim. Ben kiza-
tağım diye okula gelmek istemiştim. Anneme sıkıntısını
paylaşmış. Annem konuşmama izin vermeden arkadaşımdan
düzür dilememi istedii.

Ecrin GOLBAŞI

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

Öğlen yemeği yemeden önce Elif arkadaşımı bir kenara çekip konuşmak istedim. Fakat bana karşı çok kırın ve üzgün duruyordu.

- Elif arkadaşım dünkü şakalaşmamızda sen beni yanlış anlamışın, dedim. Sadece bir şakaydı ve senin de hoşuna gideceğini sanmıştım. Seni üzdüysem çok özür dilerim. Seni çok seviyorum.

Elif arkadaşımla birbirimize sarıldık. Oh! Rahatlattım.

Okuldan eve döndüğüm zaman hemen annemin yanına gidip arkadaşımla barışlığımlı söyledim.

Annem:

- Aferin kızım, sana yakışan da budur, dedi ve bana sıkica sarılıp öptü.

Güneş HASGÜL

Bir varmış bir yokmuş evvel zaman içinde kalbur zaman içinde bir orman varmış. Bu ormanın içinde tür tür hayvanlar yaşarmış. O hayvanların kralı aslan olmuş. Ama aslan uzun zaman krallık yapmış ve bir gün ölmüş. Hayvanlar yeni kral seçmek için kavga çökarmışlar. Fil demiş ki:

- Ben kral olayım.

Papağan ise:

- Siz uçamıyorsunuz ama ben uçabilirim, beni kral seçmeniz gerek, demiş.

At hemen söze karışmış:

- Ben hepinizden daha iyiyim, demiş.

Bir süre böyle konuştuktan sonra anlaşamayarak birbirlerine girmişler. O sırada papağan uçarak yola gitmiş ve yolda biraz beklemiş. Yarım saat sonra bir yaşı adam geçiyormuş. Onu durdurmuş ve olayı anlatmış.

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

Yaşlı adam düşündüm taşınımış ve bir çare bulmuş. Ormana gitmişler. Hemen yaşlı adam engeli koymuş.

Engel ise ateş yakıp üzerrinden atlamakmiş. Kim başarırısa o kral olacakmış.

Fil:

- Yandım, demiş.

Papağan:

- Az kalsın kuyruğum yanacaktı, demiş.

At:

- Olamaz yandım, demiş.

Yaşlı adam, "kendinize güvenirseniz bunu yapabilirsiniz," demis.

Papağan bir kez daha deneyip atesten atlamış ve atesi geçmiş. Çok mutlu olmuş. O günden sonra ormanın kralı papağan olmuş.

Fatma Nur KARACA

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

Bandırma çıktı Samsuna
Askerler selamlıyor limanda
İlk görev yurdu kurtarma
Yapılacak en son şey savaşma

Atatürk ün gözleri mavi
Aynı deniz gibi
Gözleriyle boğdu rakibini
Herkes kutlular bu zaferi

Kadın erkek savaştık
Uğraştık, başardık
TBMM'yi açıp
Cumhuriyeti ilân ettik

Fatma Nur KARACA

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAİRLER

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAİRLER

Kirpi:

- Peki, arkadaş olalım ama önce birbirimizi tanıyalım.

Tilki:

- Birçok düşmanım var ama kurnaz bir hayvanım. Hepsini bilgilerimle alt ediyorum.

Kirpi:

- Birçok düşmanım var ama kurnaz bir hayvanım. Hepsini bilgilerimle alt ediyorum.
- Ne yalan söyleyeyim, benim bildiğim tek şey tehlikelerden korunmak için savunma yapmak. Seninle arkadaş olmamız zor demiş.

Tilki:

- Haklısun demiş tilki, senin bir tek bilgin var, ben ise bilge biriyim. Senin şu bilgini öğrenelim bakkalım; bir tek bilgiyle bu dünyada nasıl yaşıyorsun? demiş.

Kirpi:

- Tamam, uzat ayagını da öpeyim, der.
- Tilki ayagını uzatınca kirpi, tilkinin ayağını ısırp hemen toplanır içine. Tilki tek ayağının üstünde kalır fakat bir şey yapamaz. Kirpiyi ısırmaya kalkışınca da dikenleri ağzına batar.

Tilki:

- Senin bir tane bilgin benim tüm bilgilerimden etkiliydim, der ve böylece tilki ve kirpi arkadaş olurlar. Sürekli beraber gezip, beraber avlanırlar.

Günlerden bir gün, karınları açılan kirpi ile tilki bir çiftçinin

- Ben kirpiyim. Peki, sen kimsin?
- Ben kirpiyim. Ya sen ne ariyorsun burada?
- Ben de tilkiyim. Sen ne ariyorsun burada?
- Karnım aç, yemek arıyorum. Ya sen ne ariyorsun burada?
- Benim karnım tok, sırtım pek anna yalnızlıktan sıkıldıgm için geziyorum. Bak isimlerimiz de birbirine benziyor. Gel seninle arkadaş olalım da beraber avlanır, beraber eğleniriz, demiş.

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

kümese gireler. Tavuk, horoz dolusu bu kümeste bir kapan varmış. Kapımı fark etmeyen kirpi, kapana kendini kaptırır. Ne yaparsa kapandan kurtulamaz, tilkiye seslenir;

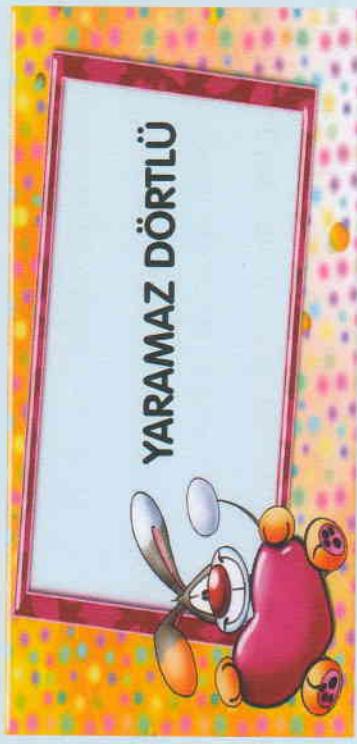
- Tilki kardeş! kapana kapıldım, gel de beni kurtar, dese de tilki, hiç umursamamış. Kümesse girip tavukları afiyetle yemeye başlamış. Tilkiye gücenen kirpi, ondan intikam almak için tilkiye:
- Tilki kardeş, seninle o kadar arkadaşlık, dostluk yaptık, gel de seninle böyle ayrılmayalım. Elini ayagını öpeyim, kurtar beni. Öleceksem de dost olarak öleyim, der.

Kirpinin sözlerini duyan tilki, böbürlene böbürlene kirpinin yanına giclip ayağını öpmesi için uzatır. Kirpi hemen tilkinin ayağını isırır. Tilki ne yapsa da ayağını kirpinin ağzından çıkaramaz. Sabaha kadar oracıkta kalırlar.

Sabahleyin çiftçi uyaniп tavukları dışarı çikitartmak için kümese gelince bir de, ne görüsün; Bir tilki kümeste uzanıyor. Hemen evden tüfegini alıp gelir tilkiyi vurur. Tilkinin kuyruğundan çekip dışarı atmaya çalışırken fark eder ki, tilkiyi ayağından kirpi yakalamış. Hemen kirpiyi kapandan çıkarıp:

- Senin sayende onlarca tavuğum kurtuldu, üstelik bir de kürk sahibi oldum. Ben de seni özgür bırakıyorum, der. Böylece kirpi özgürlüğüne kavuşur, tilki de yaptığı ihanetinin bedelini çok pahalı bir şekilde canıyla öder.

Enes Salih Baş

Uzak ülkenin birinde bir okul varmış. Bu okulda 4/C sınıfında dört tane yaramaz varmış. Bu yaramazlar tenefüste koridorda bahçede top oynuyor, derste de konuşuyorlar ve maçı düşünüyorlarlarmiş. Bir gün öğretmen bu çocuklara kızıylara akılları başlarına gelmiyor yine maç oynuyorlar.

Birgün bu çocuklar bahçedetop oynarken öğretmen nöbetçi öğretmenin kafasına çarpıyor. Nöbetçi öğretmenin kafasına top çarptığını gören müdür yardımcısı Ayşen Hanım görür. Çocuklar var gücüyle kaçıyor.

Ayşen hanım çocukların yakalıyor topu ellerinden alıyor. Çocuklar üzgün bir şekilde sınıfa giriyorlar. Öğretmenleri onları öyle görünce soruyor:

- Ne oldu neden üzgünsün? diyor Çocuklar olan biteni öğretmeni tenefüste anlatıyor. Öğretmen çocukların çok kızıylar ve çocukların tenefüste müdür yardımcısı Ayşen Hanım'ın yanına gidiyorlar. Ayşen Hanım'la öğretmen aslunda bir oyun oynuyorlarmiş.

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

Bu çocukların ne zaman akıllı olurlarsa o zaman verecekmiş. Günler geçer çocukların akıllı başına gelir. Kendi aralarında bir karar adılar. Çocuklardan biri:

- Arkadaşlar size bir şey söyleyeceğim bir planım var, dedi.

Çocukların hepisi arkadaşa baktı.

- Arkadaşlar biz uslu olursak topumuzu geri alabiliriz, dedi.

Çocukların hepisi bu iki hafta boyunca uyguladılar. Öğretmenleri Masal Hanım, telefonda Ayşen Hanıma olup bitenleri anlattı. Ayşen Hanım teneffüste bütün öğretmenleri toplayıp odasına gitti.

Ayşen hanım:

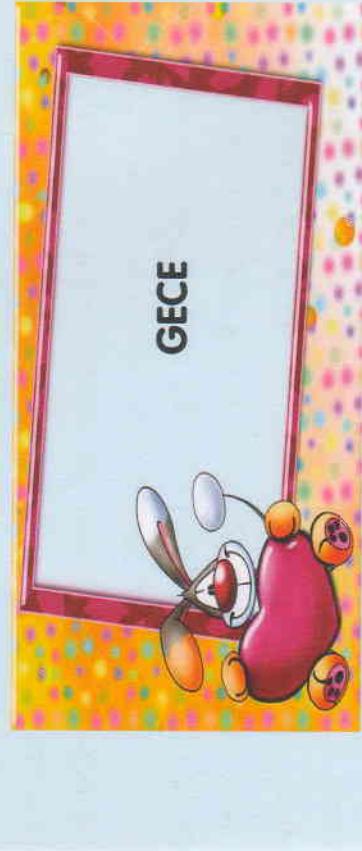
- Arkadaşlar artık çocukların konuşma zamanı geldi, dedi öğretmenlerin hepisi onayladı.

Çocukları yanına çağırıldı ve:

- Bunların hepisi siz akıllandırmak içindi, dedi.

Ayşen Hanım sonra çocukların toplarını verdi. Çocuklar bundan sonra çok akıllı oldular.

GÜNEŞ HASGÜL

Yağmurun hiç dinmeyecek gibi, sanki gökyüzüne kızmış da sınırları döküyormuşçasına şiddetlice yağdı, gün, geceye dönmüştü. Zifiri karanlıkta ıslanmamak için koşusutan insanlar ve o insanları yere serdiği karton parçasının üzerine oturarak ürkükçe, oldukça da ıslanmış olan bir çocuk izlemektedi. Kimsesizde o insanlarızlerken, benim gitibileceğim binyer bile yok diye içinden geçirdi. Bir süre sonra yağmur dinmiş ve etrafı kimse kalmamıştı. Çok üzüdü ve ısnamak için biraz yürümeye karar verdi. Yol kenarından yürüken kulağına bir inleme sesi geldi ve sese doğru ilerlemeye başladı. Ses iki küçük köpek yavrusundan geliyordu. Hemen yanlarına oturup, onlarında kendisi gibi kimsesi olmadığını düşündü, üstündeki hırkıayı yavrulara örttü. Onların karnlarını doyurmak istedi ve çöpe attılmış olan sütkutularının içlerinde kalınları birebirlererek yavruları besledi ve bir köşede onlarla uyudu. Sabah olup uyandığında, yavruların birinin yaşamadığını fark edip, kendisi yüzünden olduğunu düşündü ve çok üzüldü ağılamaya başladı. Bundan sonraki vakitini "Gece" ismini verdiği diğer yavruyu daha iyi beslemeye

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

harcadı. Bütün zamanını onunla geçiriyor, aksamları kasapların önüne giderek dışarı bırakılan et parçalarını Gece için alıp ona yediriyordu. Bir akşam kasaplardan bir tanesi hem çocuğa et, hem de birkaç gün idare edebileceği kadar para verdi. Çocuk çok sevindi, çünkü hem kendisi hem de Gece, en azından biraz daha iyi bestlenebileceklerdi. Fakat onları izleyen biri daha vardı. İyice karantık olunca sessizce yaklaşarak kasabın verdiği paraydı. Çocuk için çocuğa aniden saldırdı. Çocuk çok korktu ama Gece ile kendisi için parayı vermek istemedi ve hırsızla boğuşmaya başladı. Hırsız güclüydü, çocuğu hırpalamaya başlamıştı ki Gece hırsıza aniden saldırdı ve kolunu isırdı. Hırsızın canı yanmış ve korkmuştu. Gece hırsızı kovalayarak uzaklaşmasını sağlayıp geri döndü. Çocuk artık bu Dünya da yalnız değilim, yağmur da yağsa, fırtına da kopsa, karanlık geceler uzun da olsa ne olur, artık benim bir dostum var, can dostum GECE var diye karanlığa haykırarak onu bulduğuna bir kez daha şükretti ve ona sımsıkı sarılıp gecenin karanlığında sessizce gözden kayboldular.

Yaren ÖZTÜRK

Kimse senin gibi kokamaz
Çünkü senin adın orman
Kimse senin gibi yaşayamaz
Çünkü sen bir yaşamınsın
Solsan bile yaşarsın
Çünkü sen bir ağaçsan
Senin sayende yaşarız
Çünkü senin gibi yaşamımız
Sen bir nefes
Sen bir kaderşin
Seni hep sulayalım
Sulayıp yaşatalım.

Egesa GÜLER

3/C SINIFI

“KÜÇÜK YAZARLAR
VE
ŞAIRLER”

DEDEMİN KÖYÜ

Köy hayatını hep merak etmiştim. O yaz gideceğimizi öğrendiğimde havalara uçtum. Özellikle hayvanları görmek istiyordum. Dedem, annem, kardeşim, kuzenim sabah erkenden dedemin arabasıyla yola çıktıktı. Güzel bir yolculuktan sonra bir yerde mola verdik. Kahvaltı yaptıktan sonra tekrar yola çıktıktı. Dedem akşam sekiz gibi köyde olacağımızı söyledi. Bir an önce yolum bitmesini istiyordum.

Bir süre sonra yine mola verdik. Orada bir park vardı. Oyuncaklıara bindik, yemek yedik, hatırla fotoğrafları çektiğimizde. Tekrar yola çıktıktı. Akşama doğru köye vardık. Kocaman bir ev, yanında bir sürü ağaç gördüm. Valizlerini eve taşıdık. Ev çok büyüktü, kocaman balkonu vardı. Dedem çok yorulmuştu. Biraz televizyon izledikten sonra hepimiz yattık uyuduk.

Sabah kahvaltıdan sonra dedem bize bahçeleri gezirdi. Ağacları gösterdi. Tavuklara yem verdik. Bol bol meye yedik. Köyü çok sevmiştik. Hiç ayrılmak istemedik. Kendimize arkadaş da bulmuştuk. Dedemin aldığı bisikletle bol bol gezdim. Yollar

Yiğitcan BALCI
Defne KARADAĞ
İrem TEKİN
Sıla Nur DÖNMEZ
Irmak DENİZ
Uysuf Berri YEŞİLDAĞ
Merve DEMİR
Ezel Ekrem AKÇAY

İstanbul'daki gibi değildi. Hiç araba geçmiyordu. Daha sonra babam da geldi. Dağlara çıktıktı, mangal yaptıktı. Rüyada gibiydim. Dönüş vakti geldi. Güzel bir yaz tatili geçirdim. Tek hayal kırıklığım vardı. At, inek, koyun, keci yoktu, göremedim. Çünkü herkes şehrə göç etmiş, hayvan beslemiyortularmış. Herkes tatil için gelir ve gidermiş. Bunu dedem söyledi. İnsallah bir daha gideriz.

Yiğithan BALCI

Bir varmış bir yokmuş. Ewel zaman içinde kalbur saman içinde Sema ile Defne adında iki arkadaş varmış. Defne'nin en büyük hayali bir ormanda doğum gününü kutlamakmiş. Herkes onun bu hayalini bilmiş.

Sıcak bir temmuz ayında Defne'nin doğum günü gelmiş çatmış. Annesi Dilek Hanım kızına ormanda kutlama yapmayı planlamış. Bu planını Sema'nın annesi Selcan Hanıma açıklamış. Hemen hazırlıklara başlamışlar. Defne'ye ormana gitmek istediklerini söylemişler. Defne durumu anlamış, çok sevinmiş.

Yakın komşuları ve arkadaşları hep birlikte ormana gitmişler. Dilek Hanım kızına ve onun arkadaşlarına biraz ilerde oynamalarını, kendilerinin yemek hazırlayacaklarını söylemiş.

Defne ve arkadaşları oradan uzaklaşmışlar. Bir süre sonra annesinin sesini duymuş. Doğum günü pastasını kesmek için sabırsızlanılmış. Geri dönerken birden tuzak bir çukurun içine düşmüş. Can acısıyla bağırmış. Ayağı kırılmış. Annesi ve komşuları onu çukurdan çıkarıp hastaneyeye götürmüştür. Defne

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

bu duruma çok üzülmüş. Bir daha ormanda doğum günü kutlayamayacağını düşünmüştür. Tam ameliyata gireceği sırada annesinin sesiyle uyandı:

- Defne hadi kalk kızım, kahvaltı yapacağız.

Defne şaşkınlıkla etrafına bakınmış ve bunun bir rüya olduğunu anlamış, çok sevinmiş.

Defne KARADAĞ

Bir defne çok üzülmüş. Bir daha ormanda doğum günü kutlayamayacağını düşünmüştür. Tam ameliyata gireceği sırada annesinin sesiyle uyandı:

İMKĀNSIZ HAYÂL

Bir varmış bir yokmuş ewvel zaman içinde, köyde yetişen Zeynep adlı bir kız varmış. Onun bu hayattan en çok istediği şeyleden biri de Kız Kulesi'ni ziyaret etmekmiş. Fakat şartlar uygun olmadığından dolayı bu pek mümkün değilmiş. Sıkça karşılaşışı “Hayâlin ne?” sorusuna ise verdiği cevap şaşırıcı değildi. Sadece Kız Kulesi'ni görebilmek.

Kız Kulesi'ne hayranlığı duvarına astığı resimlerden de belliydi. Resimlere bakar, kendini orada bulurdu...

Bir gün okulda öğretmenmen herkese hayâlini sormuştu. Sıra Zeynep'e gelince hiç düşünmeden:

- İstanbul'da bulunan Kız Kulesi'ni görmek, demişti.
- Öğretmeni bunun üzerine:
- Benim de hayalim Trabzon'a gidip Sümela Manastırını görmek, dedi.

Zeynep:

- Hayâliniz çok güzelmiş öğretmenim, dedi.

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

Bunun üzerine öğretmeni Zeynep'e bir sürpriz yapmaya karar verdi. Önce annesine olayı anlattı ve sürpriz yapmak istediğini söyledi. Bunu duyan annesi çok mutlu oldu. Zeynep'in de buna çok sevineceğini söyledi. Öğretmen durumu Zeynep'e anlattı. Zeynep gerçekten de çok sevindi.

Bir hafta sonu plan yapıldı ve Kız Kulesi'ne doğru yola çıktı. Öncelikle uçağa bindiler. Zeynep ilk defa uçak deneyimi gerçekleştirecekti. Yolculuk boyunca uyumuştu. Uçaktan inip taksiyle Kız Kulesi'nin yolunu tuttular. Zeynep çok muttu.

- Öğretmenim, burası çok güzelmiş, dedi.

Zeynep ve öğretmeni Kız Kulesi'nden içeriye girdiler. O güzel manzara karşısında yemeklerini yiip, eğlendiler. Sonra Kız Kulesi'nden çıkış otele gittiler.

Zeynep:

- Çok teşekkür ederim öğretmenim, sizin bu yaptığınızı kimse yapmadı, dedi.

Öğretmeni, Zeynep'in hayaâlini gerçekleştirdiği için çok mutlu oldu.

Entesi sabah taksiyle tekrar havaalanına gidip uçakla köye döndüler. Zeynep'in "imkânsız" hayatı gerçekleşmişti.

İrem TEKİN

Onunla zamanında arkadaşlık etmeyen çocuklara da bu iyi bir ders olmuş. Unutmayalım ki herkes yeteneğine göre meslek seçmelidir.

İNANILMAZ BULUŞ

Sinan adında bir çocuk varmış. Bu çocuk çok büyük hayaller kurarmış. Derslerinde hiç başarılı değilmiş. Bu yüzden kimse onunla arkadaşlık yapmak istemiyormuş. Öğretmenleri de bu durumdan memnun değildi. Ailesi de çocukların ileride meslek sahibi olamayacağını düşündürerek çok üzülüyormuş.

Sinan'ın diğer çocuklarda olmayan bir özelliği varmış. O da her şeye meraklı olması, araştırmayımsı. Okulda sadece deneyler dikkatini çekiyormuş. Sadece bir öğretmeni bu özelliğini fark etmiş. Onu cesaretlendirmiş. İleride bir mucit olabilirsın demiş. Sinan kendini sadece bu işlere vermiş. Hep araştırmış, incelemiş. Aradan yıllar geçmiş. Sinan'ın bu çalışmaları sonuc vermiş. Kadınların çok işine yarayacak bir şey bulmuş. Lazer ruj. Bunun sayesinde hem çok zengin olmuş, hem de bütün herkes onu tanımiş.

Bir varmış bir yokmuş. Derin isminden bir kız varmış. Bu kızın annesinden başka kimseyi yokmuş. Derin annesinden her şeyi istermiş. Annesinin parası yokmuş ama kız üzülmüş diye yine de ne yapıp edip almaya çalışıyordu.

Bir gün annesi kızını karşısına almış ve:

- Kızım, sen benden çok şey istiyorsun. Ben de seni kiramadığım için her şeyi alıyorum. Ama bu doğru değil. Zaten hastayım eğer bana bir şey olursa, sen tek başına ne yaparsın?

Derin bu durumu hiç önemsememiş.

- Bana ne! Alacaksın işte, diyerek bencillik etmiş. Kısa bir süre sonra annesi ölmüş. Derin kimsesiz ve parasız kalmış. Hayattaki en büyük desteği artık yanında değildi. Yapıtlarından çok pişman olmuş. Her gün ağlıyormuş. Anne sevgisi hambarşaymış. Dua etmekten başka bir şey yapamamış.

Annesinin kendisine ne demek istediğini anlamış ama artık iş işten geçmiş.

Irmak DENİZ

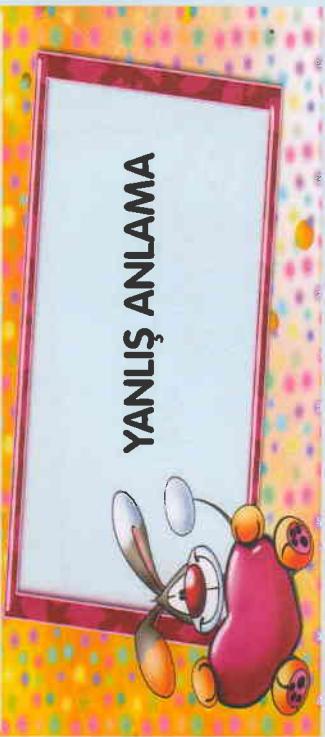

Bir varmış bir yokmuş. Ülkenin birinde herkes tarafından çok beğenilen bir villa varmış. Bu villa çok pahalıymış. Kimseňin almaya gücü yetmiyormuş.

Bir gün sahibi villayı satmaya karar vermiş. Ama kimse alamamış. Başka bir ülkede yaşayan çok zengin bir adam bu villayı almakaya karar vermiş. Bu durumdan kimse memnun olmuşmuş. Çünkü kendisi yabancısı olduğundan onun almasını istemiyorlarmış. Adam villayı almış. Çok bakımsız olan bu villayı önce güzelce tamir ettirmiš, temizlettirmiš. Sonra villanın içine büyük bir kütüphane yaptırmış. Mahalle halkına haber göndermiş. İsteyen herkes kütüphaneden yararlanabilir demiş. İnsanlar villaya gittiklerinde çok mutlu olmuşlar. Hem bilgi sahibi oluyorlar, hem de eğleniyorlarmış.

O günden sonra mahalle halkı, çocuk herkes bu yabançının villayı almasına çok sevmişler. Hepsi birlik, beraberlik içinde yaşamışlar.

Vuslat Berra YEŞİLDAL

YANLIŞ ANLAMA

Bir varmış bir yokmuş. Merve adında bir kız varmış. Merve'nin en iyi arkadaşları Cemre ile İlayda'ymış. Her gün okulda birlikte oynar, birlikte gezerlermiş. Üçüde derslerinde çok başarılıymış. Hiçbir zaman ayrılmayalım, ileride de görüşelim diye birbirlerine söz vermişler.

Bir gün yine üçü teneffüste koridorda geziyorlar olmuş. Tam o sırada Mehmet adlı bir çocuk koşarken Cemre'ye hızlıca çarpmış. Cemre yere düşmüş. Kendine kimin çarptığını görmemiş. İlayda'nın kendisini bilerek ittiğini sanmış. Kolundan kanlar aktığını görünce çok korkmuş. Olaydan sonra bir süre İlayda ile konuşmamış. Merve aracı olmak istemmiş. Ama onu dinlememiş.

Çok güzel arkadaşlıklarını ne yazık ki bozulmuş. İlayda ve Merve bu duruma çok üzüldüyortularmış. Ama arkadaşlarını bir türlü inandıramamışlar.

Bu durum Mehmet'i de rahatsız etmiş. Cemre ile konuşmaya karar vermiş. Cemre'ye çarpanın kendisi olduğunu söylemiş. Cemre olayı yanlış anladığı için çok pişman olmuş. İlayda ve Merve'den özür dilemiş. Onlarda Cemre'yi affetmemişler. Artık dostlukları eskisinden de güclü olmuş.

Merve DEMİR

ZENGİN İLE FAKİR

Bir varmış bir yokmuş. Ülkenin birinde çok zengin bir adam varmış. Bu adam hem zengin, hem de yardımsevermiş. Bir gün çok pahali arabasıyla çok fakir bir adamın evinin önünden geçmiş. Evin önünde elbiseleri yırtık pürtük olan adamı görmüş. Zengin adam bu duruma çok üzülmüş.

Akşam olmuş. Son derece lüks evinde fakir adamı düşünmüşt. İçin rahat etmemiş. Sabah olunca arabasıyla fakir adamın evinin önüne gelmiş. Adam onu görmüş. Kendisi için geldiğini öğrenince onu evine davet etmiş. Evinde hiç değerli bir şey yokmuş.

Zengin adam bu duruma iyice üzülmüş. Adama yardım etmek istemiş. Fakir önce kabul etmemiş. Ama zengin ısrar edince kabul etmiş. Ertesi gün zengin adam ona büyük bir sürpriz yapmış. Adama mükemmel bir ev almış. Ayrıca ona güzel bir iş ve çok fazla miktarda para vermiş. Bütün bunlar zengin için küçük seylermiş ama fakirin hayatını kurtarmış. Ondan sonraki hayatı mutlu geçmiş.

Ezel Ekrem AKÇAY

4/A SINIFI
**"KÜÇÜK YAZARLAR
VE
ŞAIRLER"**

Benim adım Yağmur. 4. sınıfa gidiyorum. Derslerim de oldukça iyi.

Artık 4. Sınıfın sonuna doğru geliyoruz, bahar mevsimi de geldi. Bir gün okula gittiğinde öğretmen bir duyuru yapmıştır. Lunaparka gideceğimizi söylemiştir.

Çok heyecanlanmıştık. Akşam olmuştu annem ve babamla akşam yemeği yiyecektik ve akıma öğretmenin söyledikleri gelmemiştir. Öğretmenin yaptığı duyuruyu annem ve babamla paylaşmak istedim. Onların kararı olumluyu. Yani annem ve babam izin vermişlerdi. Ben çok sevinmiştim ve sabah olmuştu, okula gittim. Arkadaşlarım sıra halindeydi ve öğretmen bizi otobüsün yanına götürdü. Ben en iyi arkadaşım Buse ile oturdum. Yolculuk çok keyifliydi yaklaşık yarım saat sürdü. Oraya gittiğimizde çok göz alıcı aletler vardı. Hangisine bineceğimizi şaşırdık.

Ben lavaboya gitmek için gruptan ayrıldım. Döndüğümde arkadaşlarımlı ve öğretmenimi göremiyordum. Çok korkmuştum

**Buse İlayda BAKAN
Ekin KARAMAN
Esma İZGİ**
**Hira Su SEFEROĞLU
Berke YAYLA
Şahed Al AHMAD**

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

ve ağlamıştım, anladım ki kaybolmuşustum. Güvenliğin yanına gidip annemi aramıştım. Anneme telefonda:

- Anne ben kayboldun arkadaşlarımlı ve öğretmemenimi bulmıyorum, dedim.

Annem:

- Sakın ol kızım, şimdi öğretmenimi arayacağım senin yanına gelsinler güvenliğin yanında dur bir yere gitme tamam mı?
- Peki, diyerek kapattım.

Olduğuym yerde beklemeye başlamıştım. Yaklaşık on dakika sonra öğretmenimi ve arkadaşlarımı görmüştüm çok sevinmiştim.

Öğretmenimin yanımıma gelip:
- Yağmurcum neredeydin, seni merak ettik. Bir daha izinsiz bir yere ayrılmamalısınız, dedi

Sevinçle:

- Tabii ki öğretmenim, dedim.

Arkadaşımla beraber o gün çok eğlenmişistik o günü asla unutmayacağım hem heyecanla hem de biraz korkarak.

Buse İlayda BAKAN

Yaz tatili günü Zeynep çok mutluymuş çünkü tatile gitmek istemiş.

Zeynep anne ve babasını uyandırmaya gitmiş. Annesine:

- Anne hadi hazırlanalım, dedi.

Annesi:

- Tamam, sen bavulunu hazırla ben de geliyorum şimdı, dedi.
Zeynep hemen bavulunu hazırladı sadece anne ve babasını bekliyordu ve herkes hazırlayıp yola çıktılar ama nereye gitmelerini bulamadılar. Zeynep'in akıluna Van'a gitmek geldi. Bu düşüncesini söyledi. Annesi ve babası bu düşünçeyi çok iyi karşıladılar ve Van'a gittiler. Van'a gittiklerinde çok eğlendiler. Orayı çok beğendiler.

Zeynep, babasına:

- Artık yazları buraya getelim, dedi.

Babası:

- Olur kızım, dedi.

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

Bir kaç gün sonra sessiz sedasız bir şekilde Zeynep'in halişı ve eni̇tesi̇ geldi.. Zeynep bu haberı duyuncaya çok sevindi. Ama maalesef okulların açılmasına çok az kalmıştı. Ancak Zeynep çok mutluydu çünkü tatilini ailesiyle geçirmi̇sti̇.

Ekin KARAMAN

Bir zamanlar ailesi çok güzel, çok zengin bir kız varmış. Bu kızın adı Merveymiş. Merve çok akıllı bir kızmış. Bir hafta boyunca derslerinde hiç iyi değilmiş. Çünkü hep geç yatıyormuş. Bu aralar ödevlerine hiç ilgi göstermiyormuş. Okula gittiğinde hiç ders dinlemiyormuş. Öğretmeni ona:

- Merve hasta misin? Neden uyuyorsun?

Merve:

- Hayır, öğretmenim, hasta değilim. Sadece uykum var.
Öğretmen onunla konuşmuştu.

- Kızım annen ve baban yarın okula gelsinler, dedi.

Merve:

- Neden ki? dedi.
Öğretmeni:

- Onlarla konuşşam gerekiyor, dedi.

Merve zaten anlamıştı, öğretmenin ailesiyle uykuya meselesini konuşacağıını biliyordu. Çok üzgündü. Sabah olunca annesi ve

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

babası okula geldiler. Öğretmeni Merve'nin okuldaki uykulu halini anlattı. Annesi ve babası anladılar, bu konu hakkında olumlu konuşmuştur. Öğretmenin hakkı olduğunu düşündüler. Akşam olduğunda Merve'ye:

- Kızım sen geç yattığın için derslerinde hep uyuyormussun. Bu yüzden senin artık erken yatman gereklidir. Erken yatılmazsan derslerinde başarılı olmazsun, dediler.

Artık Merve erken yatıyor ve derslerinde hep başarılı olmuştu. Annesine ve babasına artık erken yatacağı konusunda verdiği sözü hep tutmuştu.

Esmacı İzgi

Güneşli bir günde bütün çocuklar dışarda oyun oynarken Bade evde oturmak zorundaydı. Çünkü Bade engelliymiş.

Bade günlüğünü alıp hayalini yazmaya başlamış.

Sevgili günlük,

Engelli olduğum için herkes beni dışlıyor. Ama bu yaptıkları çok kötü bir şey. Hayalim şu: Ben de yakın zamanda iyileşmek istiyorum, dedi ve günlüğünü kapattı.

Annesi, Bade'ye:

- Bade birazdan doktora gidiyoruz, dedi.

Bade ve annesi büyük bir heyecanla doktora gittiler. Doktor, Bade'ye:

- Bade iyileştin artık arkadaşlarını dışarda oynayabilirsin, dedi.

Bade sevinçten havallara uçtu annesi de çok sevinmişti. Eve geldiklerinde Bade koşarak dışarda arkadaşlarıyla oyun oynadı.

Bade bir daha günlüğünü aldı ve şöyle yazmaya başladı:

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

- Çok mutluyum çünkü artık arkadaşlarla oyun oynayabileceğim, dedi.

Açelya, Bade'nin yanına geldi.

- Bade seni çok özledim artık oyun oynayacağız, değil mi dedi.

Bade:

- Evet, seni ve diğer arkadaşlarımı çok özledim, dedi:

Açelya ve Bade her gün dışarda ve evde oyunlar oynadılar ve bütün günlerini birlikte geçirdiler. Arkadaşları da Bade'yi daha önce dışladıklarına çok pişman oldular.

Çünkü herkes birer engelli adayıdır. Bu unutulmamalıdır.

Hira Su SEFEROĞLU

Bir varmış bir yokmuş bir zamanlar bir ormanda üç tane kötü kalpli cadı varmış. Bu kötü kalpli cadılar her gün perili köşklerinde farklı büyüler yapıp dünyayı ele geçirme planı yaparlarlar. Tabii her birinin bir tane hayalet yardımcısı varmış. Günlerden bir gün ormanda yaşayan canlılar artık işyan etmeye başlamış. Bu üç cadının lanetini çekemeyecek duruma gelirler ve bu cadıları ormandan kovmak için bir plan yaparlar. Daha sonra ormanın dışındaki süvarilerin yanına gitmeye karar verirler. O sırada süvariler atlıyla geceren ormandaki bir hayvan:

- Süvari kardeş biz artık bu üç cadıdan bıktık bu işe bir çözüm bulmalıyız, demiş ve cadıları yok etmek için yola çıkmışlar.

Az gitmişler uz gitmişler dere tepe düz gitmişler. Cadıların evine vardıklarında onlara saldırmışlar ve uzunca bir savaş sonrası süvariler galip gelmiş.

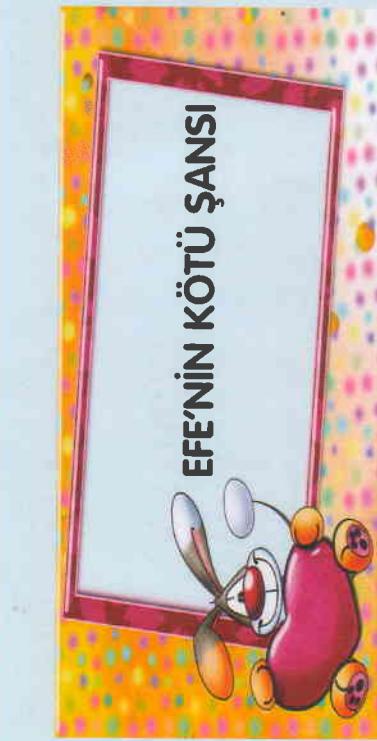
Bu ollandıdan sonra ormandaki lanet kalkmış ve cadılar mutlu ve huzurlu bir şekilde hayatlarına devam etmiş.

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

- Sizi göremedim ve çok korktum ayrıca sizden ayrıldığımı pişman oldum. Orman çok güzeldi. Güzelliğine kapılıp uzaklaştırmı fark etmedim, siz benim yokluğumu nasıl farketmediniz, diye de arkadaşlarına sitem etti.

Arkadaşları:

- Biz de senin gibi ormanın büyüsüne kapıldık. Üstelik çok yorgunduk. Otobüse binince yorgunluk çöktü dediler.

Elif:

- Sen de koltuk da tek oturuyordun, farketmedik otobüste, olmadığını, dedi.

Öğretmen sınıfta konu ile açıklama yaptı. Efe'ye biraz kızdı.

- Seni bırakıp geldiğimiz için biz de suçluyuz, bundan sonra hepimiz geziler de daha dikkatli olmalyız. Bu hepimize ders olsun dedi.

Evet, bu olay önce Efe'ye sonra hepimize iyi bir ders oldu.

Şahed Al AHMAD

Bir gün 2 sınıflar bir orman gezisine gideceklerdi. Salı günü geziye gideceklerdi. Nihayet gezi günü gelmişti. Sabah olunca herkes okula geldi. Herkes otobüslerdeki yerini aldıktan sonra gizemli bir ormana gittiler. Gezi çok güzel geçti. Gün boyu eğlendiler, gezdiler.

Okuladöndükten sonra öğretmenimiz orada birçocuk kaldığını fark etti. Bu Efe idi. Öğretmen onun için çok endişeleniyordu. Hemen Efe'yi aramaya başladık. Öğretmenimiz Efe'yi ormandan bulup okula geri getirdi. Herkes çok sevindi.

Ama Efe çok korkmuştu. Efe eve gittiğinde ailesine bu durumu anlattı. Annesi onun için çok üzüldü ve Efe'ye şöyle dedi.

- Efeciğim artık korkmayı ve üzülmeyi bırak, bak artık buradasın olan olmuş, artık daha dikkatli olursun, dedi.

Efe o sözlere karşı çok sevindi ve annesine bir daha korkmayacına ve daha dikkatli olacağına dair söz verdi.

Sabah olunca Efe okula gitti. Arkadaşlarına ormanda neler yaşadığını anlattı.

4/B SINIFI
"KÜÇÜK YAZARLAR
VE
ŞAIRLER"

Ahmet spora çok ilgisi olan bir öğrenciydi. Arkadaşları Göktuğ ve Tahir futbol kursuna gidiyordu. Bir gün annesine:

- Anne arkadaşlarım İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor kursuna gidiyor, ben de gidebilir miyim? dedi.

Annesi:

- Tamam, oğlum yarın gideriz, dedi.

Ahmet'in annesi kursa gidip oğlunu futbol kursuna yazdırdı. Ahmet bir hafta sonra arkadaşlarıyla beraber antrenman yaptılar. Sonra maç yaptılar. Göktuğ ile aynı takımdaydı.

Ertesi gün okulda Beden Eğitimi dersinde Ahmet ve Göktuğ spor başkanı oldular. Maç yaptılar, tesadüf Ahmet ve Göktuğ aynı takımdaydalar ve maçı kazandılar. Bir hafta sonra Beden Eğitimi içinde öğretmen Kaleli yakar top oyununu öğretti. Sonra Ahmet kaptan oldu. Ertesi gün turnuva olacaktı. Ahmet heyecan içinde turnuva maçlarına katıldı. Çok başarılı maçlar çíkarıldı. Artık bütün herkes onu tanııyordu.

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

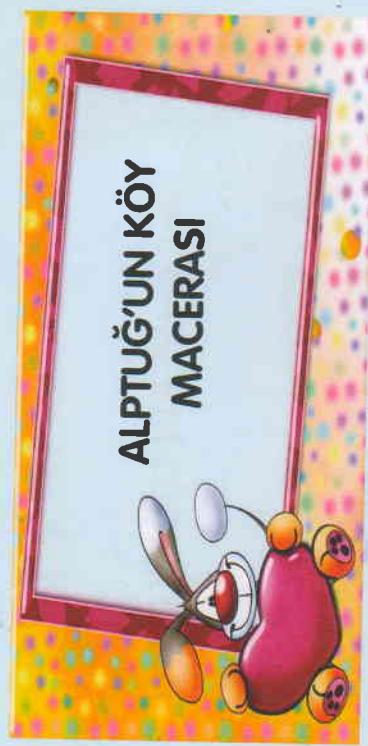
KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

Sabah olduğunda Alptuğ dedesiyle tarlaya gitmiş, orada ölü bir yılan görmüş, sonra Alptuğ yılanı görünce dedesine koşmuş.
Dedesi:

- Alptuğ o ölü bir yılan, korkmama gerek yok, demiş.
- Sonra dedesiyle birlikte eve dönmüşler. Aradan bir hafta geçmiş. Alptuğ'un annesi:
- Oğlum yarın gidiyoruz haydi valizini topla, demiş.

Annesi ile birlikte valizlerini toplamış. Sabah olunca yola koyulup evlerine dönmüşler. Alptuğ dinlenmiş ve eğlenmiş bir şekilde okuluna başlamış.

Tahir Alptuğ AYDOĞDU

Alptuğ ve arkadaşları karnelerini almışlardı. Sevinç içinde eve gelmiş.

- Anneciğim bak karnem çok iyi ailece köyümüze gidelim mi? demiş.

Annesi:

- Olur oğlum, hem artık okullar da tatil, demiş.

Ertesi gün otobüsle yola çıkmışlar. Köylerine varınca Alptuğ dedesine koşarak sımsıkı sarılmış hasret giderdikten sonra köyü dolaşmış bir çocuk görmüş, onunla arkadaş olmuşlar. Tanışmışlar birbirlerine isimlerini söylemişler, çocuğun ismini Kerem'miş. Kerem, Alptuğ'u bir yere götürmüştür, orası balıkları olan bir gölmüş.

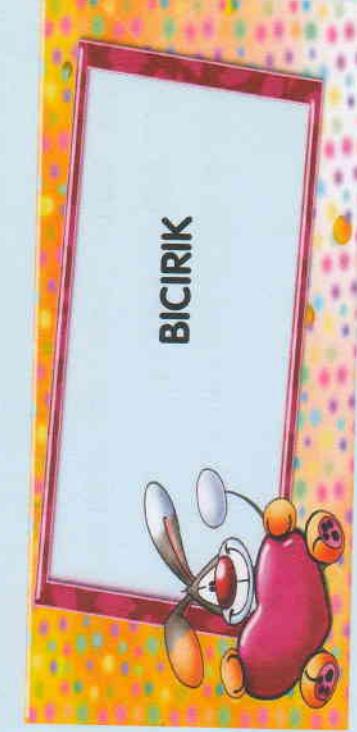
Kerem, Alptuğ'a bir olta vermiş, Kerem ve Alptuğ tam altı tane balık tutmuşlardır sonra o balıkları üçer üçer paylaşmış, hava karanlık olduğu için evlerine dönmüşler. Alptuğ, balıkları annesine vermiş, annesi balıkları pişirmiş ve afiyetle yemişler. Karınlarını doyurup uykuya dalmışlar.

Merhaba, benim adım Ayşe. Ben arkadaşlarımla yüzmeye gidiyorum. Bugün günlerden Pazar, bugün yüzme günüüm. Dün de yüzme kursum vardı. Ama o gün daha çok korkum vardı. Artık alıştım hiç korkmuyorum ama hala daha heyecanım var. Ama ben yüzmeye gideceğim için çok mutluyum çünkü arkadaşlarım da gidiyor. Onlar benim sınıf arkadaşlarım. İsimleri Eylül, Kaan, Duru. Onlar benim canım arkadaşlarım.

Yüzmeye gittiğim zaman eve çok yorgun dönüyorum. Yüzme ye gittikçe yeni yeni hareketler öğreniyorum. Mesela bugün tahtaya yüzdük ama yine de havuzda çok eğleniyorum. Ama bir tarafтан da üzgünüm. Çünkü arkadaşımın öğretmeni değişik, bizim öğretmenimizden. O yüzden üzgünüm. Benim yüzme kursu maceram böyledi. Ben yüzme kursunda çok eğleniyorum. Benim maceram böyle.

Ayşenur ÇAKMAK

Güzel bir gün geçirmek için dedemlerin yazlığına gittim. Yazlığa uzun bir süredir hiç kimse uğramamıştı. Büttün bir kişi sahipsiz kalmıştı ve her taraf kirlenmiş, dağılmış ve baksız bir haldeydi.

Yazlığın kocaman bir bahçesi var. Ben bahçeyi gezmeye başladım. Bahçeyi gezerken, yerde yatan bir serçe gördüm. İlk gördüğüm anda yaralı olduğunu sandım ve babama seslendim. Babam serçeyi eline almak istedi ve ölmüş olduğunu fark etti. O an çok üzüldüm ve onu gömmek istedim.

Önce yeterli büyüklükte bir çukur kazdım. Sonra serçeyi çukura koydum. Mezarı kapatmak için üstüne toprak attım. Fakat gücüm yetmedi. Babamdan yardım istedim. Birlikte gömdük.

O an merak ettiğim bir soru vardı ve babama sordum.

- Baba, kuşlar cennete mi gider, cehenneme mi?

Babam:

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

- Kızım, kuşlar toprak olur. Onlar için cennet ve cehennem yoktur, dedi.

Ben bu cevabı alınca, çantamdan kâğıt ve kalem çıkardım ve Bıçırık için mezar taşı yazdım.

Benim için üzücü bir gündü, ama olsun.

Fatma Eylül Bülüt

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

Soğuk bir kiş günüydu. Ben, Samet, Naz ve Mina birlikte oyun oynuyorduk. Kudret Teyze de camdan baktı. Bir şeye ihtiyacı olduğunu düşünderek:

- Bir şey mi istiyorsun Kudret Teyze, diye sordum.

O da:

- Evet, Kaan bana iki ekmeğin ve süt alır misin? dedi.

Ben de:

- Tabii ki alırım, dedim ve koşarak bakkala gittim.

Kudret Teyze'nin çocuğu yoktu ve oldukça yaşlıydı. Bu yüzden dışarı çıkmakta zorlanıyordu. İstediği iki ekmek ve sütünü alıp ona götürürdüm. Çok sevindi ve bana teşekkür etti. Bizde oyunumuza devam ettik.

Çok geçmeden üzerimize kar taneleri yağmaya başladı. Çok sevinmiştim. O kadarki sevinçten ığlıktan atmaya başladık. Çünkü kar yağmaya çok uzun zaman olmuştu. Annem çığlık sesimizে koştı ve ne olduğunu sordu.

Ben de:

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

- Bir şey yok anne, bak kar yağıyor, dedim.

Annen pek oralı olmamıştı.

-Hadi o zaman evlerinize dönün, oyunuñuzı yarın devam edersiniz, dedi.

Akşam olduğunda yatıp uyudum. Sabah kaktığında ise ilk işim camdan dışarı bakmak oldu. Kar bütün gece yağrımı ve bütün sokak bembeyazdı. Ben hemen üzermi giyip sokağa çıkmak istedim ama annem:

- Önce kahvaltı yapmalısın, sonra çıkışın, dedi.

Kahvaltını yaptım, üzermeye sıkı bir şeyler giydim ve sokağa çıktım. Arkadaşlarımıyla birlikte kartopu oynadık, kardan adam yaptık ve buz tutmuş yokuşta kaymaya başladık. Ben kayarken ayağımı incitti. Aciyordu ve üzerine basamamışdım. Annem hemen yetişti ve beni eve çöktü. Bileğim burkulmuştu. Çok giddi bir şey yoktu ama korkmuştum. Üzerine basamadığım için kanepede uzanyordum.

Bu sırada Kudret Teyze beni telefonla aradı ve bana:

-Geçmiş olsun oğlum, daha dikkatli olmalısın!" diye uyarıda bulundu. O da benim için çok üzülmüştü.

Ama benim durumum geçiydi, asıl o ne yapacaktı? Ekmeğini kim getirecekti? Bu durumu Samet ile paylaştım. O da bana:

-Üzülme Kaan, sen iyileşene kadar Kudret Teyze'nin ekmeğini ben alırım, dedi.

Ben çok sevindim ve Samet'e teşekkür ettim. Çünkü hayatımız birbirimize yardım ederek kolaylaştırabileceğimizi biliyordum...

Kaan BAYIR

Merhaba, ben Ece. Biz çok mutlu bir aileyiz ama kardeşim Can'ın bir sıkıntısı var. İsterseniz anlatayım. Ben altı yaşındayken kardeşim Can doğdu ama Down Sendromluyu. Doğuştan olduğu için yapacak bir şey yoktu.

Kardeşim Can kendisini, tekerlekli sandalyesini, bizi ve parka bakıyorlar. Can'a bu duruma çok üzülüyorum. Bir gün bu duruma gitmeye çok seviyorum ancak parktaki insanlar ona garipseyerek bakanlar. Can'a bu duruma çok üzülüyorum. Bir gün bu duruma bir çözüm yolu aradım ve aklıma bir fikir geldi. Bir mektup yazacağım kardeşim dilinden. Mektupta, "Merhaba, ben Can. Down sendromlu olan, yanı sizin garipseyerek baktığınız çocukların biri. Neden bana böyle bakıyorsunuz? Sizden çok küçük bir şey isteyeceğim. "Lütfen bana bir kez olsun gülmüş misiniz?" diye yazacaktım.

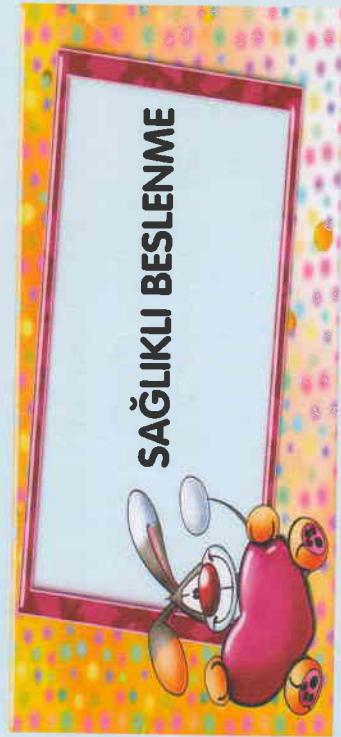
Her zamanki gibi parka gittığımızde aynı şey oldu. Can'ından çok sevdigim kardeşim Can'a garipseyerek baktılar ve ben garipseyerek bakanlara mektubu verdim. Hepsi mektubu okuduktan sonra kardeşimme gülmeyip el salladılar. Can çok sevindi. Onu mutlu ettiğim için çok mutluydum. Yaptıkları davranıştan çok

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

utandılar. Onun gülmüşemesini görenlerse bir daha asla Can'a öyle bakmadılar; tam aksine hep gülp el salıldalar. Bu nedenle ben de çok mutlu oldum ve kardeşim Can artık olduğundan daha mutluydu. Zaten yürüme çalışması yapıyorduk, bu da ona bir motivasyon oldu.

Rabia AYSEL

Merhaba ben Murat. Bir de kardeşim var onun adı da Burak. Murat'ın kardeşi çok sağıksız beslenir. Ne yediğini sorarsanız şeker, patates, hamburger, cips, çikolata ... Aslında daha sayamadığım çok şey var.

Ben ise çok sağlıklı beslenirim. Ama kardeşim abur cubursuz duramaz. Neyse ki onu o kadar uyardık. Sonra kardeşim gecenin bir yarısı bağırıp ağlamaya başladı. Annem, babam ve ben hemen Burak'ın yanına gittik. Meğer dişi ağrıymuş. Annem Burak'a biraz sinirlendi. Çünkü Burak'a o kadar şeker yememesini söylemişti. Ama Burak hiç dinler mi? Dinlemez sonra çeker acısını.

O an hemen hastaneyeye gittik. Doktor:

- Bu çocuk şekerden başka bir şey yemiyor mu? diye sordu.
- Babam o anda Burak'a sert bir bakış attı. Doktor ilaç yazdı ve eve döndük. Babam kızın bir sesle:
 - Gördün mü o kadar abur cubur yersen bu hallere düşersin,
 - dedi.

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

Burak artık çok abur cubur yemeyeceğine söz verdi. Bir, iki ay bıraklı. Ama daha sonra yeniden başladı. Bir de daha çok yemeye başladı. Babamın bu sefer tepesi attı. Ama yinede sakin olmaya çalıştı. Ve artık ramazan ayı gelmişti. Babam, Burak ve bana:

- Gelin çocuklular hani Ramazan ayı geldi ya sizde bir, iki gün oruç tutsanız, dedi.

Ben:

- Tamam babacığım, dedim.

Burak ise kafasını eğdi.

Babam:

- Burak, sen de oruç tutacak misin? dedi.

Burak:

- Olmaz babacığım ben dayanamam. Hem susuz, yemeksiz hele abur cubursuz nasıl yaparım, dedi.

Babam:

- Tatlı oğlum hani sağılsız beslenmek yoktu, hem sen bize "Artık sağılsız beslenmeyeceğim" diye söz vermedin mi?" dedi.

Burak masum masum:

- Baba ağabeyimde abur cubur yiyor ama ona kızımıyorsun, yemiyorum, dedi.

Babam:

- Evet, oğlum çünkü ağabeyin senin kadar sağılsız şeyler yemiyor, dedi.

Babam:

- Git bir bak bakkalım ağabeyinin dışlarında dolgu veya çürük var mı? dedi.

Burak artık obeziteye sınırlına adım attı. Annem bugüne kadar sessiz kaldı. Ama bütün sessiz günleri gibi olmadı. Bir gün:

- Hadi oğlum randevu günüümüz geldi hastaneyeye gidiyoruz, dedi.

Doktor:

- Bunu söylemek istemedim ama sınırla değil, artık oğlunuz obezite hastası oldu, dedi.

Annem:

- Peki, doktor bey ne yapmamız gerekiyor? diye sordu.

Doktor:

- Rejim ve spor yaparak düzenli beslenmesi gerekiyor, dedi. Burak artık öyle çaba bir gösterdi ki, çok düzenli yemek yedi. Sağlıklı beslendi, bütün aileyi çok şansırttı ve bizi çok mutlu etti.

SÜMİYEYा BERA COŞKUN

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

- Git bir bak bakkalım ağabeyinin dışlarında dolgu veya çürük var mı? dedi.

Burak artık obeziteye sınırlına adım attı. Annem bugüne kadar sessiz kaldı. Ama bütün sessiz günleri gibi olmadı. Bir gün:

- Hadi oğlum randevu günüümüz geldi hastaneyeye gidiyoruz, dedi.

Doktor:

- Bunu söylemek istemedim ama sınırla değil, artık oğlunuz obezite hastası oldu, dedi.

Annem:

- Peki, doktor bey ne yapmamız gerekiyor? diye sordu.

Doktor:

- Rejim ve spor yaparak düzenli beslenmesi gerekiyor, dedi. Burak artık öyle çaba bir gösterdi ki, çok düzenli yemek yedi. Sağlıklı beslendi, bütün aileyi çok şansırttı ve bizi çok mutlu etti.

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

- Baba sesi duyuyor musun? dedi.

Babası:

- Evet, oğlum Cesur'un sesine benziyor, dedi.

Sesin geldiği yöne doğru gittiler. Gördüklerine inanamadılar. Cesur'un ayağı yerdeki ağacın arasına sıkışmıştı. Cesur acı çekiyordu. Babası ağaçla kaldırarak Cesur'u kurtardı. Ayağı kanıyordu ve üzerine basamıyordu. Kerem'lebabası Cesur'u veterinerere götürdürlüler. Ayağı kırılmıştı, alçıya aldılar. İki hafta alçında kalacakları. Kerem, köye geldiklerinde Cesur'u yanında bırakmadı. Cesur iyileşmiş, alçısı çıkmış. Köyde kalan günlerini çok mutlu geçirmişler. Kerem bu anısını hiç unutmamıştı.

Tayyib Kerem GÜRBÜZ

Okullar kapanmış, yaz tatili başlamıştı. Kerem ailesiyle birlikte köye gidecekti.

- Yola çıktıklarında babasına yavru köpek alabilir miyiz? dedi.

Babası:

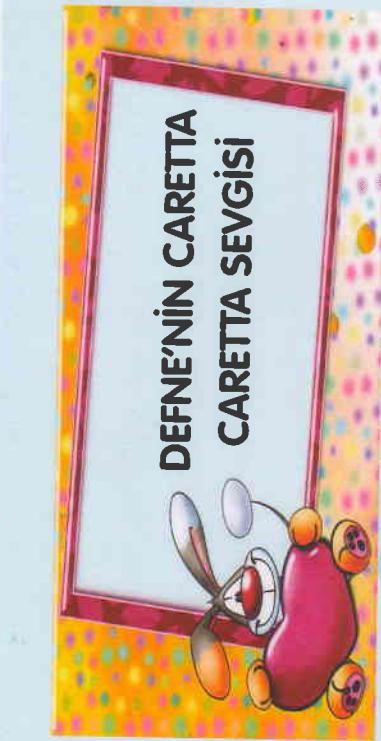
- Sivas'tan geçerken yavru bir kangal köpek alırız oğlum, dedi.

Kerem çok sevindi.

Kangal yavrusu aldılar. Kerem köpeğe Cesur ismini verdi. Akşama doğru köye vardılar. Kerem Cesur'la oyun oynuyor, vaktini onunla geçiriyordu. Cesur'un her ihtiyacı karşılıyordu. Kerem bir gün yataktan kalktı, üstünü giyindi ve kahvaltısını yaptı. Dışarı çıktığında Cesur kulübede yокtu. Hemen babasına haber verdi. Bütün köyü aradılar ama bulamadılar. Aradan 2 gün geçti. Kerem'in akına orman geldi. Babasıyla ormana gitti. Bir gün boyunca ormanı aradılar, Cesur'u bulamadılar. Ertesi sabah erkenden kalkıp babasını uyandırdı. Tekrar aramaya başladılar. Kerem'lebabası köyün dışına doğru Cesur'u ararken, ben:

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

İleride caretta caretta hastanesi yazan bir yer gördüm. Anneme:

- Ne olursun oraya gidelim dedim, dedim.

Annem:

- Hadi gidelim o zaman, dedi.

Orada birçok insan ve bir çok da caretta caretta vardı.
Görevli:

- Buyrun içeri girin, dedi.

Görevlinin elinde de iki tane yavru caretta caretta vardı. Birisinin kolu, birisinin de bacağı yaralanmıştı. Birden suratımı astım.

Görevli:

- Hayvanları çok mu seviyorsun? deyince bidden kafamı kaldırıp heyecanla.

- Evet! diye bağırdım.

Görevli:

- O halde bunların arasında iyileşmiş olanlardan birini alıp eve götürübilirsin, dedi.

Annem de izin verince çok mutlu oldum.

Ben, caretta caretta'ya tam dört yıl baktım. Daha sonra onu denize bıraktım. Bence böylesi daha iyi oldu. Aradan 2 yıl geçtikten sonra ben 14 yaşına girdim. O zamanlar daha 2. Sınıfa gidiyormuşum. Benim için güzel bir anydı.

Fatma Zehra Özdemir

Merhaba ben Defne hayvanları çok severim ve bugün sizlere bir anımı anlatacağım. Bir gün sahilde dolaşırken bir canlı gördüm. Yanına yaklaşınca onun bir kaplumbağa olduğunu anladım. Ona dokunmak isteyince annem:

- Defne yapma o bir caretta caretta sana saldırabilir, dedi.

Birden irkildim.

Annem:

- Geç oluyor eve gitmeliyiz, dedi.

Ben istemesem de eve gittim. Evde caretta carettaları düşünürüm. Sonra "bir daha denize gittiğimde yine görürüm" diyerek uyudum. İki ay sonra yine sahile gittik, fakat caretta carettalardan sadece üç tane vardı. Anneme bunun nedenini sordum, o da yere bakarak:

- Kızım bir ihtiyimal caretta carettalar poseti yiyp ölmüş olabilirler, dedi.

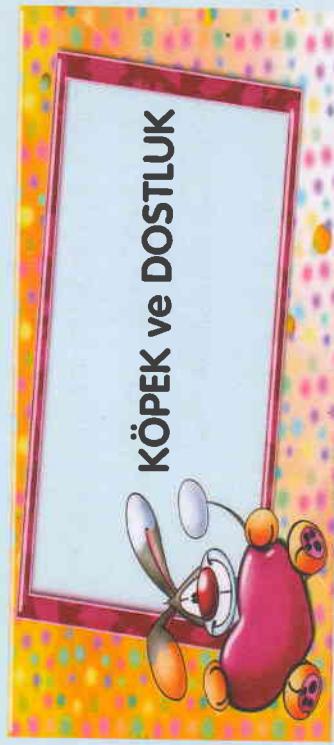
- Nasıl yani? dediğimde cevap aynydı.

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

babası, annesine sürpriz yaptılar. Çünkü o gün annesinin doğum günüydü. Volkan'ın sınıf arkadaşları ve çok sevdiği öğretmeni filmi izlemeye gelmişti. Volkan'ın en mutlu günü o gündü olmuştu.

İşte bu hikâye Volkan'ın günlüğünde yerini aldı. Yıllar sonra Hollywood filmlerinde oynarken bu anı dönüp bakabileceği bir yerde olacak. Kalın sağlıcakta....

Volkan YILMAZ

Volkan, hayvanları seven bir çocuktu. Yine bir gün evin önündeki sokakta hayvanlar ile oynuyordu. Bir yönetmen onu seyretti. Ve sonrasında yanına gidip bir filme başrol olarak oynamasını teklif etti. Volkan biraz zaman istedi. Yönetmen de "tamam" dedi. Volkan sevinçle heyecanlı bir şekilde eve döndü. Ailesine olan biteni anlattı. Ailesi "tamam ancak yönetmen ile bir de biz konuşalım" dedi. Yönetmen ile konuşan ailesi Volkan'a güzel haber verdi. Volkan çok mutlu olmuştu. İlk çekimi ertesi gün olacaktı. Volkan hemen uyudu ve sabahı zor etti.

Film kıyafetini giyip annesi ile studiyo gitti. Çok kalabalıktı. Film stüdyosu önünde izdiham vardı. Yerinden oynuyordu. Sahneler birer birer çekilmeye başladı. Volkan kendisine söylenen her şeyi yapıyordu ve filmin adı da belirlenmişti. "Sokağın Çocukları" ...

Filmin konusunda söyleyle yazıyordu. Hayvanlarda bizim gibi bir can taşıyor... Film sokak canlıları yararına yapılan bir projeysi. Volkan kapak resminde köpekleri ile birlikte yer alıyordu. Her şey tamamdı. Film 15.03.2019 tarihinde gösterime girdi. Volkan ve

Yeşim, 23 Nisan'da ne yapacaklarını merak ediyordu. En iyisi bunu öğretmenine sormaktı.

- Öğretmenim 23 Nisan'da ne gibi bir hazırlık yapacağız? dedi.

Öğretmeni:

- Bence hepiniz "Hayat Bayram Olsa" şarkısını söyleyin.
- Yeşim bu fikri çok sevdi. Sınıf başkanı olan Derin bu fikri herkese illetti. İki hafta sonra herkes şarkıyı suşlar seller gibi ezberledi. Arkadaşları Mete her gün dondurma yiyordu. Öğretmenleri Mete'yi sürekli uyarmıştı ama Mete öğretmenine kulak asmamıştı. Üstelik annesinin bundan haberini yoktu. 23 Nisan'a sekiz gün kala Mete'nin 10 günlük doktor raporunu annesi öğretmenine verdi. Mete çok fazla dondurma yediği için hastalanmıştı. Arkadaşları bu duruma üzülmüştü. İşte o gün gelmişti. 23 Nisan'da herkes sahneye çırıp şarkı söylemişti. İki gün sonra arkadaşları Mete'yi görmeye gitmişti. Mete hâlâ çok üzgündü.

4/C SINIFI

"KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER"

VE

Meryem Azra SÜMEN
Zeynep ACAR
Alaeddin Kürşad ÇAY

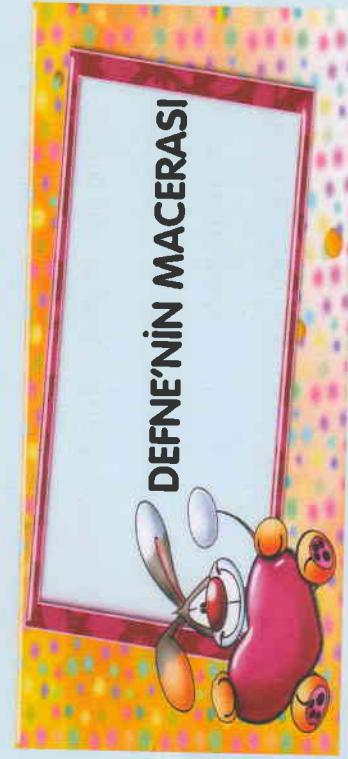
Arkadaşları:

- Biz sana o kadar dondurma yeme demistiğik. Umarız bundan bir ders almışsındır! dediler.

Onuncu günün sonunda Mete'nin raporu dolmuş ve okula dönmüştü. Arkadaşları ve öğretmeni onu gördüklerine çok sevinmişti. Mete o gün herkese bir daha bu kadar çok dondurma yemeyeceğine söz vermişti. Yesim kendine "Mete dersini almış," dedi.

23 Nisan Mete haric tüm sınıf için harika geçmişti.

Meryem Azra SÜMEN

Defne çok heyecanlıydı. Çünkü yılın gezisi vardı. O yüzden çantasını hazırlaması lazımdı. Geziye götürürecek malzemelerini birer birer koyduktan sonra dışlerini fırçalayıp, hemen yatağına yattı ve yarınık geziği düşünüp uymaya çalıştı. Sabah olunca babasından yardım isteyip geziye götürürencyi çadırı ve diğer malzemelerini arabaya taşıdı. Okula geldikten sonra minibüse binerek yola koyuldular.

Kampanyeye geldiler, çadırlarını kurdular, ateş yakmak için odun topladılar. Bu arada Defne odun toplarken çalılıklarda bir yavru ayı gördü. Ona yaklaşarak yavru ayı ürkütmeden onuna konuşmaya başladı. Yavru ayı, Defne'ye "annemi kaybettim onu bulamıyorum" der gibi bakıyordu.

Defne, öğretmenine seslenerek:

- Ben bir yavru ayı buldum annesini kaybetmiş ve çok korkuyor, dedi.

Sonra hep beraber yavru ayının annesini aramaya başladılar.

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

Birdenbire Defne sevinç çığlığı atınca öğretmeni hemen onun yanına koşarak geldi.

- Ne oldu Defne yoksa yavru ayının annesini mi buldu? Dedi.

Defne:

- Evet öğretmenim, dedi.

Yavru ayı ile annesini kavuşturdular. Onları mutlu şekilde bırakarak kamp yerine döndüler. Kamp ateşi yakarken yağmur yağmaya başladı. Hemen çadırların içine girip yağmurun durmasını beklediler. O sırada Defne'nin akına yavru ayı ve annesi geldi, "acaba gitmeden onları görebilecek miyim?" derken yağmur dindi. Çadırlarından çöküp ateşin etrafına oturarak çantalardaki yiyecekleri çıkarıp yemeğe başladılar, o sırada hava kararmaya başladı. Gökyüzündeki yıldızlar parladı için onları izlemek Defne'nin çok hoşuna gidiyordu.

Öğretmen, Defne'ye:

- Çadıra gir Defne hava soğudu, dedi.

Defne öğretmenini dinleyerek çadıra girdi ve misil misil uyudu. Sabah olunca herkes çadırından çıktı. Defne yavru ayı ve annesini görünce çok sevindi.

Öğretmeni:

- Defneciğim onlara fazla yaklaşma, sana zarar verebilirler, dedi.

Defne:

- Peki öğretmenim, dedi.

KÜÇÜK YAZARLAR VE ŞAIRLER

Eve dönme zamanı gelmişti. Defne, anne ve yavru ayıdan ayrılacığı için çok üzüldü.

Öğretmeni:

- Hadi çocukların çadırını ve eşyalarını toplayın ve minibüse doğru yürüyün, dedi.

Çocuklar hemen çadır ve eşyalarını topladılar, minibüse binip yola koyuldular.

Defne eve gelince annesine çok güzel bir gün yaşadığını, iyi ki geziye gittiğini söyledi. Bu macerayı günlüğüyle paylaştı. Sonra yatağına yattı hâlâ o yavru ayıyi ve annesini düşündürken çok yorulduğu için hemen uuya kaldı.

Zeynep ACAR

Annesi, Ali'ye okulun önündeki kirtasiyeden bir kalem aldı. Okul bitmiş Ali evine gelmişti. Kalemligini açtığında bu sabah annesinin aldığı kalemi bulamadı ertesi gün okula çok erken gitti ve kalemini sırasının altında buldu:

- Oh! Sonunda seni buldum, dedi. Ve ders başladığını öğretmen öğrencilere "yarın sınav var" dedi.

Ali sınavına o akşam çok çalıştı ve erkenden uyudu. Yarınki sınav için çok heyecanlıydı. ertesi gün okula gitti sınav çok iyi geçti. Okuldan çıkip hemen eve gitti. Ali annesine ve babasına sınavının nasıl geçtiğini anlattı.

Sabah okula gittiğinde öğretmenin notları açıkladı. Ali, en iyi not alan öğrenciydi.

Gel zaman git zaman sekiz sene geçti Ali üniversiteden mezun olmuştu iyi bir meslek sahibi olmuştu. Bir tek şeyi unutmadı her şeyin çalışmalarına borçlu olduğunu akılda bıraktı.